

25 листопада Церква вшановує пам'ять священномученика Йосафата (Кунцевича). Святкування його пам'яті у Дрогобицькій Духовній Семінарії розпочалось з Великої Вечірні з Литією, яку напередодні свята відслужив віце-ректора Семінарії о. Григорія Комара. "Мученичою кров'ю ти обагрив священну ризу і ввійшов, Преславний, у святе святих, де чути голос Величного, від якого ти священномученику Йосафате, приймаєш нагороду за свої труди нев'янучий вінок, вічну окрасу й райське життя", - літургійно молилися семінаристи з нагоди свята священномученика Йосафата, Архієпископа Полоцького. Продовженням святкувань стала Божественна Літургія та святкова Академія, приурочена пам'яті цього великого подвижника та мученика за вірність Христовій Заповіді "Щоб усі були одно". Академія розпочалась доповіддю бр. Ігоря Бриндака (викладача історії Церкви ДДС) який у своїй промові розповів про велику любов священномученика Йосафата до Бога та до свого народу. По завершенні доповіді семінаристи мали змогу детальніше ознайомитись з життям св. Йосафата переглядаючи документальний фільм про його життя. У завершальному слові віце-ректор Семінарії о. Григорій Комар побажав всім семінаристам брати за приклад життя св. Йосафата та просити у святого благодаті бути гідними та ревними свщениками.

Житіє святого священномученика Йосафата

Святий Йосафат (Кунцевич) народився у Володимир-Волинському у 1580 році. Під час св. Хрещення отримав ім'я Іван. У 1604 році він вступив до василіянського Святотроїцького монастиря у м. Вільно (нині Вільнюс, Литва) і отримав чернече ім'я Йосафат. Наприкінці 1608 року став священником, а у 1617 році - зайняв Полоцьку єпископську катедру, через рік став архієпископом. Його великою заслугою, як архимандрита, є монаша реформа, яку він провів разом із київським митрополитом Йосифом (Рутським). Після Берестейської унії 1596 року багато вельмож і духовенства противилися її рішенням. Йосафат мав противників, які налаштовували людей проти нього і З'єдиненої Київської Церкви. У 1623 році Йосафат поїхав до Вітебська, де його жорстоко вбили, а тіло з прив'язаним до нього каменем кинули у ріку Двіну. На дні річки воно випромінювало яскраве світло. Під час урочистого поховання Йосафата діялися численні чуда. 1643 року його було проголошено блаженним, а 1867 року - святим. Нетлінні мощі св. Йосафата спочивають у базиліці Святого Петра у Ватикані.